SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI DOMINI

INNOCENTII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XII.

Confirmatio, Innouatio, & Extensio Constitutionis Alexandri VII. de datis, & promissis pro Iustitia, vel Gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

ROMÆ, Typis Reuerendæ Cameræ Apostolicæ.
M D C C.

INNOCENTIVS
EPISCOPVS
SERVVS SERVORVM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

SACERDOTALEM, & Regiam Vrbem nostram innumeris Diuinæ largitatis muneribus decoratam, quemadmodum inter omnes per vniuersum terrarũ Orbem Ecclesias solicitudini nostræ diuinitus demandatas peculiari affectu diligimus; sic mundam, & immaculatam custodire satagimus, ac omni, quo possumus, studio laboramus, agnoscentes profectò, quàm deceat, vt quæ per B. Petri Sedem caput Orbis effecta est, exempla bonorum operum in corpus omne diffundat; ibique potissimum charitatis, iustitiæ, virtutumque omnium splendor effulgeat, vbi Diuinæ Fidei dispensantur oracula, & Christiani viget Sacerdotij principatus.

Quoniam verò eiusdem Almæ Vrbis, Romanæque Curiæ decori nihil æquè videtur officere; quàm si Iustitiæ, Gratiæq; negotia, quæ magno numero in dies ex omnibus Catholicæ Ecclesiæ partibus ad Sedem Apostolicam deferuntur, non ea, qua decet, integritate, & ab omni procul auaritiæ suspicione expediantur; propterea fel. rec. Alexander Papa VII. prædecessor noster nonnullorum Romanorum Pontificum, & signanter recol. me. Bonifacij VIII. & Gregorij XIII. pariter prædecessorum vestigijs inhærendo, eorumque Apostolicas Constitutiones hac de re editas innouando, & ampliando, quasdam suas in forma Breuis desuper literas promulgauit, tenoris qui sequitur, videlicet:

Alexander Papa VII. Ad perpetuam rei memoriam. Inter grauissimas, multiplicesque curas, quæ ex debito pastoralis officij humilitati nostræ diuinitus commissi Nobis assiduè incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, vt Iustitiæ, & Gratiæ expeditiones, quæ apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea, qua par est, rectitudine peragantur, nec pernicioso cuiusquam circa illas excessu Romanæ Curiæ existimatio vllatenus lædatur, sed ipsa Curia in omnibus præclara semper splendeat lau-

de integritatis, & abusus quicunque ab illa procul arceantur. Quapropter operæ pretium facturos Nos existimamus, si ea,quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris simili consilio prouidè sancita sunt, vt in posterùm firmiùs obseruentur, innouemus, illaque declaremus, & extendamus, prout in Domino arbitramur rationi esse consentaneum.

Dudum siquidem emanarunt à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris literæ tenoris,qui sequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti;auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra omnes Clericos, Religiosos, & Laicos vtriusque sexus, siue sint familiares Curiæ, siue alij vndecunque, qui aliquod pactum fecerint, seu aliquod paruum, vel magnum promiserint,vel promissionem receperint, aut ex pacto, siue promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenariè non expressis, siue sit sub specialibus, & expressis apertè verbis quicquam dederint, aut receperint magnum, vel paruum, vel promissionem de quacunque re, aut vtilitate, propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua Iustitia, siue Gratia pro se, aut pro alio in causis, vel iudicijs, seu aliàs per literas Apostolicas, & quibuscunque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Illos quoque, qui aliquem sciuerint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiæ subiacere.

Decernimus etiam, vt nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostræ absolutionis beneficium valeat obtinere; nisi forsan ad Nos habere accessum non posset, in mortis articulo constitutus: nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur; nisi priùs, quantum dedit, vel recepit, integraliter pauperibus largiatur.

Iustitiam verò, siue gratiam sic obtentam nullius prorsus esse momenti volumus; omnique statuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed & scienter vtentes ipsis simili sententia excommunicationis adstringimus, & reseruantes Nobis absolutionem eorum cum præmissis in omnibus ad pœnas similes obligamus.

Gregorius Episcopus Seruus Seruorum Dei Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio, quàm maximè possumus, enitimur, atque contendimus, vt domus, & Curia nostra à sordibus expurgentur.

Cui salubri consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papa VIII. excommunicauit, & anathematizauit omnes Clericos, Religiosos, &

Lai-

Laicos vtriusque sexus siue familiares Curiæ, siue vndecunque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid paruum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, siue sub verbis generalibus, & plenè non expressis; siue specialibus, & apertè expressis facta quicquam darent, aut reciperent pro Iustitia, siue Gratia, siue pro se, siue pro alio in causis, vel iudicijs, seu aliàs per literas Apostolicas, & quibuscunque alijs modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam. Illos etiam, qui sibi intra triduum non renunciarent eum, quem in culpa esse scirent, vel alicui, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiæ subiacere; ac decreuit, vt nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus: sed nec quisquam admitteretur ad absolutionis gratiam; nisi priùs erogatum esset pauperibus, quantum ille dedisset, vel etiam recepisset. Iustitiæ verò, siue Gratiæ expeditiones sic obtentæ nullius prorsus essent roboris, vel momenti; & scienter illis vtentes simili sententia innodauit, ac reseruans sibi absolutionem eorum cum prædictis ad pœnas similes in omnibus obligauit.

Sed hoc scelus ita hodie in mores inductum est, vt plerique cupiditate improbi quæstus potentiorum suffragationibus adnixi, huiusmodi negotiorum expeditiones hac illac conquirentes, turpissimè nundinentur; alij alios, quos gratia præstare arbitrantur, donis, & pollicitationibus ambiant; quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quæsisse affingant; quæ cùm pessima sint, & Curiæ prædictæ existimationem grauissimè offendant, in eos, qui talia agunt, animaduertendum fore arbitrati, Constitutionem prædictam cum suis censuris, & pœnis omnibus innouamus, easdemque omnes extendimus ad audentes qualecunque horum facinorum, quæ adscripsimus, dantesque illis, & alijs supradictis auxilium, consilium, vel fauorem.

Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & sæculari, siue temporali, siue perpetuo ipso iure priuamus, ac priuatos esse declaramus, & præterea infamiæ subiectos perpetuò, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quæque res erit, tales pœnæ exigantur, quæ cæteris sint exemplo.

Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romæ apud Sanctũ Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo, septuagesimo quarto, Nonis Nouembris, Pontificatus nostri Anno tertio.

Cùm autem subinde variæ vulgatæ fuerint prædictarum Bonifacij, & Gregorij prædecessorum Constitutionum interpreta-

tiones, quarum aliquæ ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum vtilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem prædecessorum mentem nimiùm relaxant: hinc est, quòd Nos omnem, quæ circa præmissa in posterùm enasci posset, dubitationem tollere, & quamcunque speciem, suspicionem, & occasionem damnatæ per Constitutiones huiusmodi labis à Curia prædicta, quantùm Nobis ex alto conceditur, perpetuò excludere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine easdem præinsertas Bonifacij, & Gregorij prædecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis, ac alijs quomodolibet contentis in illis (sublata tamen reuelandi obligatione) tenore præsentiũ perpetuò confirmamus, innouamus, & aduersus quemcunq; non vsum, seu contrarium vsum, qui quoquo modo prætẽdi posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

Ac in eijsdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro Iustitia, vel Gratia, siue in spiritualibus, siue in temporalibus, & mixtis apud Sedem prædictam, & non solùm ab ipso Romano Pontifice, verùm etiam à quibuscunque eius Ministris, Iudicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate præditis, & fungentibus, aut ab alijs gratia, vel fauore pollentibus etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis gradu quocunque coniunctis, seu attinentibus, etiam Laicis obtinenda in alma Vrbe, aut in alio quocunque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit, comprehendi decernimus, & declaramus.

Præterea Constitutiones huiusmodi non tantùm in actionibus iure naturali, & diuino prohibitis, quia malæ sunt, sed etiam in alijs, quæ ideo malæ sunt, quia iure humano, & prædictis Apostolicis Constitutionibus, ac præsenti nostra interdicuntur, locum habere.

Necnon mediatores siue immediatos, siue mediatos quotquot, & quicunque sint, & quauis dignitate, præeminentia, auctoritate, fauore, consanguinitate, atque affinitate, vt præmissum est, polleant, & præfulgeant.

Ac etiã promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac pœnas euitari posse in casibus, in quibus cesset suspicio mali.

Deinde illos etiam comprehendere, qui pro aliorum Iustitia, vel Gratia quomodolibet impedienda, vel differenda aliquid dant, & recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, vnde alijs damnum, vexatio, vel molestia quomodocunque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscunque immediatos, siue mediatos.

Insuper quæcunque verba, seu signa etiam æquiuoca quouis modo apta inducere quamcunque obligationem iustitiæ, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis à Constitutionibus supradictis prohiberi.

Quin-

Quinimo non licere quicquam promittere, dare, vel accipere quibuſcunque Iudicibus, Miniſtris, Officialibus, & alijs auctoritatem, aut poteſtatem habentibus, nec quibuſcunque mediatoribus pro defenſione iuris quæſiti, ſiue executione quærendi, etiam ad redimendam iniuſtam vexationem, motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore prædictis decernimus pariter, & declaramus.

Ad hæc dationes, promiſſiones, & acceptationes pro gubernijs, vel alijs quibuſcunque officijs, & muneribus etiam minoribus obtinendis, ſiue pro vnica vice, ſiue in ſingulos annos, aut menſes, vel aliter quomodocunque à Conſtitutionibus prædictis interdici; neque Iudicibus, Miniſtris, ac Officialibus pro Gratia, vel Iuſtitia obtinenda, etiam in his, quæ dependent ab eorum arbitrio, & ad quæ obligatione iuſtitiæ non tenentur, quicquam dare, aut promittere, nec ipſis accipere licere.

Neque etiam permiſſum eſſe Officialibus, vel Miniſtris dictæ Sedis in prouiſionibus, ſeu earum occaſione quorumcunque officiorum etiam iuriſdictionem, vel eius exercitium annexum non habentium imponere penſionem vllam, reſponſionem, præſtationem, vel onus, ſeu partem aliquam commodi, vel emolumenti ad ſui, vel alicuius alterius cuiuſcunque fauorem reſeruare abſque expreſſa, & ſpeciali in ſingulis caſibus noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia in ſcriptis in ſingulis caſibus ab vtraque parte obtinenda.

Inſuper exigentes à partibus, vel alijs intereſſe habentibus, ſeu Agentibus, ac mediatoribus quibuſcunque pollicitationes, promiſſiones, pacta, vel recipientes aliquid ſub aſſertione, quód Iudicum, Miniſtrorum, Officialium, aut Magnatum, ſeu aliorum quorumcunque operam, auctoritatem, vel officia pretio, vel muneribus, aut promiſſionibus huiuſmodi comparauerint, ſeu quæſiuerint.

Necnon pollicitantes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licèt pollicitatio, promiſſio, & oblatio non fuerint acceptatæ, neque traditio ſecuta, nullumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui, ex eo quòd gratias, & fauores ipſis ob familiaritatem, obſequia, ac ſeruitia proprijs Dominis, vel alijs præſtita debitos, ſeu ab ipſis ſperatos in aliorum cum propria eiuſmodi iuris, vel ſpei iactura commodum, & beneficium transferunt, conuertunt, & impendunt, pro Gratia, ſeu Iuſtitia pro eis obtinenda, aliquid recipiunt, ſub memoratis Conſtitutionibus contineri, illarumque pœnis, & cenſuris ſubiectos eſſe.

Pro actuali verò labore circa expeditionem impetratorum non licere Officialibus, Curialibus, & alijs quibuſcunque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis paciſci niſi mercedem labori conuenientem.

Iudicibus autem, Officialibus, & Miniſtris quibuſcunque, quibus incumbit expeditio Gratiæ, vel Iuſtitiæ, minimè permitti quidquam recipere, neque illis polliceri, promittere, vel cum eis paciſci

vltra taxas præſcriptas etiam ratione celerioris, aut facilioris expeditionis.

Quin etiam illicitum eſſe quidquam magnum, vel paruum Iudicibus, ac Miniſtris quibuslibet offerre, promittere, paciſci, ſeu polliceri, dare, vel ipſis recipere mediatè, vel immediatè, etiam quod eorum animum mouere non poſſit, pro, Gratia vel Iuſtitia obtinenda.

Demum ſupradictarum Conſtitutionum diſpoſitionem, cenſuras, & pœnas non cenſeri abolitas, vel ſublatas ob ſcientiam, patientiam, ſeu tolerantiam Romani Pontificis per quemcunque etiam longiſſimi temporis curſum, niſi ſpeciali licentia, vel indulto in vnoquoque caſu à ſingulis partibus in ſcriptis particulariter obtinendo fuerint expreſsè remiſſæ, motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Præfataſque Conſtitutiones, ac cenſuras, & pœnas in eis contentas ad omnes, & ſingulos caſus ſupra expreſſos, quatenus opus ſit, extendimus, & ampliamus.

Præterea eaſdem Bonifacij, & Gregorij Prædeceſſorum Conſtitutiones per alteram piæ mem. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri, quæ incipit. Pro commiſſa, Anno Incarnationis Dominicæ 1592. decimo octauo kalend. Septembris editam ad cæteras Ditionis temporalis S. R. E. Ciuitates, & loca immediatè ſubiecta (præterquam quoad bona Communitatum) minimè extenſas fuiſſe, neque per hanc noſtram extendi; ſed eos quidem omnino comprehendere, qui in alijs locis eiuſdem Status Eccleſiaſtici, & cuiuſuis alterius partis Mundi exiſtentes pollicentur, promittunt, paciſcuntur, mittunt, vel dari faciunt per literas, vel mediatores, vel aliter quomodocunque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Conſtitutionum diſpoſitionem quidquam magnum, vel paruum pro Iuſtitia, vel Gratia apud Sedem prædictam obtinenda, declaramus pariter, & ſtatuimus.

Poſtremò tametſi credamus, & ſperemus in Domino nunquam euenturum, vt aliquis ex Venerab. Fratribus noſtris Epiſcopis, Archiepiſcopis, Metropolitanis, Primatibus, & Patriarchis, aut in quacunque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica quantumuis ſublimi, & ſpeciali nota digna conſtitutis dignitate in præmiſſis quoquomodo delinquat; quia tamen diligentiam noſtram in remouendis ab eadem Curia abuſibus quibuslibet abundare potiùs, quàm in aliquo deficere volumus, etiam Epiſcopos, Archiepiſcopos, Metropolitanos, Primates, ac Patriarchas, cæteroſque in quacunque alia etiam prædictis ſuperiori, ac quantumuis ſublimi, & ſpeciali nota digna conſtitutos dignitate etiamſi per noſtras, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulas cautum ſit, quòd illi Conſtitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehenſi cenſeantur, niſi in eiſdem Conſtitutionibus facta fuerit ipſorum expreſſa mentio, in prædictis Conſtitutionibus, vt præmittitur, declaratis, & extenſis, ac

in

in præſenti noſtra quoad cenſuras comprehendi, motu. ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore ſimilibus ſtatuimus,

Porrò xenia ſolita, eſculenta, & poculenta, quæ Iudicibus, Miniſtris, & Officialibus Romanæ Curiæ exhiberi conſueuerunt, præfatis prædeceſſorum noſtrorum literis, ac præſentibus noſtris minimè prohibita fuiſſe, nec prohiberi decernimus.

Declarantes per præſentem noſtram Conſtitutionem non cenſeri abrogatam Conſtitutionem ſimilis recordat. Pij Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri contra ambientes dignitates, & officia iuriſdictionis adminiſtrationem habentia, eaque pretio, ſeu promiſſione procurantes, quæ incipit: Etſi Romani, &c. Nonis Decembris, Anno ſexto eius Pontificatus emanatam, ſed illã, ac cæteras ipſius Pij prædeceſſoris, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum quorumcunque Conſtitutiones, Ordinationes, Canones, & Decreta in hac materia, vel circa eam hactenus edita, ac noſtram, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulam 67. qua ſtatuimus, vt Officiales Romanæ Curiæ prædictæ nihil exigant vltra debitum, in ſuo robore remanere.

Ac decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd prædicti, & alij quilibet etiam ſpeciali nota, & expreſſione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iuſtificatæ vllatenus fuerint, vel ex alia quacunque quantumuis iuſta, legitima, iuridica, & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, occaſione, & capite etiam in corpore iuris clauſo nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu intereſſe habentium, & aliorum quorumcunque conſenſus defectu notari, impugnari, inualidari, reſtringi, limitari, ad viam, ſeu terminos iuris reduci, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus illas quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu ſimili conceſſo quempiam in iudicio, vel extra illud vti, ſeu ſe iuuare poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ac declarationum, & extenſionum reuocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, ſeu alijs contrarijs diſpoſitionibus vnquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenariè reintegratas eſſe, & cenſeri, firmaſque, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis prædictis, & alijs, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, cuiuſcunque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuò inuiolabiliter, & inconcuſsè obſeruari.

Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam

etiam de latere Legatos, necnon Curiæ, & Vrbis præfatarum, Iudices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus de iure quæsito non tollendo, & quod Cardinales non comprehendantur sub regulis, & Constitutionibus editis, & edendis nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac cæteris nostris, & Cancellariæ præfatæ regulis, alijsque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon earumdem Vrbis, & Curiæ, ac illarum Tribunalium quorumuis, & alijs quibuslibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, stylis, vsibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegijs quoque, indultis, Motuum propriorum cedulis, Chirographis quorumcunque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum manu subscriptis, ac literis Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & alijs efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu simili, consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & seruatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Vt autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, vt illæ, seu earum exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ nostræ, Cancellariæ prædictæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Vrbe per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigãtur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissẽt.

Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 2. Maij 1656. Pontificatus nostri Anno secundo.

Quam-

Quamuis autem Constitutionis præfatæ tenorem ab omnibus Romanæ Curiæ Iudicibus & Ministris religiosè seruari publicè per se pateat, nobisque maximè compertum sit, & quamplurimis optimis, integrisque Aduocatis, Procuratoribus, Agentibus, Expeditoribus, alijsque negotiorum Gestoribus, & Officialibus eadem Curia, miserante Domino, abundet: nihilominus ad euitandas fraudes, quæ quandoque eueniunt, eò quia fortasse aliqui turpis lucri gratia in Curia moram trahentes non cessant Curiam ipsam apud exteras gentes diffamare cum eorum epistolis, notulis, seu listis, quas transmittunt Principalibus, seu Correspon-salibus, in quibus petunt pecunias pro muneribus dandis, vel affingunt munera dedisse Ministris Gratiæ, vel Iustitiæ, alijsque in dicta Constitutione Alexandri VII. contentis, de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus id rei examinandum commisimus, consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione præinsertas Alexandri prædecessoris literas cum omnibus & singulis censuris, pœnis, alijsque in eis contentis confirmamus, approbamus, & innouamus, ac aduersus quemcunque non vsum, seu contrarium vsum, qui quoquomodo prætendi posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

Easdemque literas, & in eis contenta quæcunque, etiam quoad censuras & pœnas, omnes & singulos Agentes, Expeditores, Procuratores, cæterosque Curiales, negotiorum Gestores, aliasque personas tam Sæculares, & Ecclesiasticas, quàm cuiusuis Ordinis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi, Regulares ad Vrbem missas, vel in ea existentes, & pro quibuscunque exteris, & forensibus cuiuscunque status & conditionis, & quacunque dignitate etiam maxima & maiore fulgentibus, etiamsi speciali, & indiuidua nota digni sint, etiam Capitulis, & Religionibus suis Iustitiam, aut Gratiam procurantes, & Principalibus, seu Correspondalibus scribentes, aut notulas transmittentes, siue per Nuncium, aut aliàs quomodolibet etiam per interpositas personas significantes, aut insinuantes, se pro impetranda Iustitia, vel Gratia, aut post earumdem impetrationem munera tradidisse, aut ea necessaria esse, siue animo reuera munus dandi, siue affingendi & simulandi id egerint, etiam sub prætextu redimendæ vexationis omnino iniustæ, & euidentis, etiam in casibus, in quibus Principalis rem possideat, aut quòd salarium, seu honorarium ipsis datum, seu promissum, aut aliàs consuetum labori ac diligentiæ in negotio adhibitæ minùs respondeat, quodque Gratia, aut Iustitia publicum Regionis, vel Ecclesiæ bonum respiciat, aut alijs quibuscunque prætextibus in eadem Alexandri Constitutione damnatis, atque reiectis, vel forsitan in futurum pro excusatione allegandis, comprehendere; & ad casus etiam, in quibus pro Gratia, vel Iustitia apud quoscunque extra Romanam

Cu-

Curiam ab Apoſtolica Sede, vel ab Ordinarijs eiuſdem Romanæ Curiæ Iudicibus, aut etiã Apoſtolicæ Sedis Nuntijs, Legatis etiam de latere, & Prolegatis, ſpecialiter delegatos obtinenda munera in Curia data, vel neceſſaria eſſe pro comparandis fauoribus apud eoſdem delegatos, vel literis commendatitijs, tam ante, quàm poſt obtentam Gratiam, ſiue Iuſtitiam, etiam ſub quibuſcunque modo dictis prætextibus quomodolibet dictum, ſcriptum, aſſertum, & inſinuatum fuerit, extendi & locum habere harum ſerie decernimus, & declaramus.

Contrauenientes verò vltra excommunicationis eidem Sedi reſeruatæ, priuationis cuiuſcunque Beneficij, & Officij Eccleſiaſtici, & Sæcularis, temporalis, ſiue perpetui, ac infamiæ pœnas in præfata Alexandri Conſtitutione contentas, etiam amiſſionis, ſeu extinctionis omnium & ſingularum penſionum Eccleſiaſticarum forſitan obtentarum, nec non falſi, furti, & iniuriarum Magiſtratui publico illatarum tam iure communi, quàm Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Bannimentis generalibus Status noſtri Eccleſiaſtici contentis pœnis teneri, & tanquam veros fures & falſarios, ac Magiſtratui iniuriam inferentes puniri: Principales verò & Correſponſales cuiuſcunque dignitatis & conditionis, tam Sæculares, quàm Eccleſiaſticos, & cuiuſuis Ordinis, ſeu Inſtituti Regulares, etiam vigore quorumcunque priuilegiorum ſpecialiter nominandos, vbilibet exiſtentes, & pecuniam ſoluentes, tranſmittentes, aut ſolui, vel tranſmitti mandantes directè, vel indirectè ad effectum dandi munera, vel eorumdem pretium pro Miniſtris Gratiæ vel Iuſtitiæ tam in Curia exiſtentibus, quàm extra Curiam vt ſupra delegatis, nullo ex ſuperiùs reiectis, vel aliàs forſan ſub quocunque quæſito colore in poſterùm allegandis prætextibus eos excuſante, vltra pœnas in dicta Alexandri Conſtitutione contentas, etiam nullitatis ipſo iure Gratiæ, Decreti, Reſcripti, vel Sententiæ, immo & amiſſionis cauſæ, crediti, vel iuris, ſuper quo lis agebatur, ac perpetuæ inhabilitatis ad quæcunque Beneficia Eccleſiaſtica etiam de iurepatronatus Laicorum, & ad alias quaſcunque gratias à Sede præfata in poſterùm obtinendas, incurrere; immo & in ſingulis prædictis caſibus ſolùm conatum ad earumdem pœnarum incurſum ſufficere, etiamſi pecuniæ tranſmiſſæ non fuerint, ſed tantùm notulis, epiſtolis, aut aliàs quomodolibet à Principalibus in Partibus petitæ, vel ab ijſdem Principalibus reſpectiuè oblatæ, omnibus, qui rem adhuc incognitam, compliceſque, fautores, & ſocios retexerint, impunitate conceſſa, ſtatuimus, atque decernimus.

Epiſcopos autem, Archiepiſcopos, ſimileſque perſonas pœna dumtaxat in dicta Alexandri Conſtitutione ſpecificata teneri volumus, & mandamus.

Reuelantibus verò, ſeu denunciantibus, dummodo indicia ſaltem ad torturam, vel ad tranſmittendam inquiſitionem contra contumaces ſufficientia ſubminiſtrauerint, ducentorum ducatorum auri de Camera præmium ex eadem Camera noſtra ſoluendum conſtituimus & aſſignamus. Et

Et vt in posterùm facilè apparere valeat, quinam sint illi, qui in talibus notulis, & listis excedunt, vel quocunque modo contraueniunt, volumus, & mandamus, vt quilibet Agens, Expeditor, negotiorum Actor, Procurator, seu quilibet Curialis, aut quicunque alius, vt supra ad Gratiam, vel Iustitiam in Romana Curia impetrandam vtcunque deputatus, etiamsi Ecclesiasticus, Sæcularis, seu cuiusuis Instituti etiam necessariò exprimendi Regularis, notulas, seu listas omnium & singularum expensarum, quoties eas Principalibus, seu Correspondalibus extra Curiam transmittet, teneatur propria manu subscribere; & nihilominus post Gratiæ, seu Causæ per sententiam, vel Decretum vim sententiæ habens, aut per rescriptum in quibuscunque Tribunalibus expeditionem, vel quamcunque concordia, renunciatione, morte Principalis, aut alia quauis causa mediante, cessationem, exceptis dumtaxat negotijs, quæ in eiusdem S.R.E. Cardinalium, seu alijs Congregationibus extra folium, vt vocant, perfici solent, integram omnium & singularum expensarum per se, vel per alios in toto negotij decursu factarum notulam, ijs etiam repetitis, quæ in alijs notulis forsan vt supra transmissis continebantur, atque etiam summam certam pro honorarijs sibi debitis, nec non omnes pecunias à Principalibus, seu Corresponsalibus eo vsque habitas clarè & distinctè iterum propria manu subscribere, & ad dictos Principales, seu Corresponsales transmittere, eiusque copiam integram & vniformem intitulatam duplicatum notæ similis transmissæ in Partibus ad talem Principalem, seu Corresponsalem pariter propria manu subscriptam intra tres menses à die expeditionis, seu scientiæ cessationis negotii computandos, Notario Cautiæ, vel Officiali ad hunc effectum in quibuscunque Gratiæ Tribunalibus specialiter deputando reipsa exhibere, & consignare, soluta eidem congrua mercede ratione laboris tantùm per deputatam à Nobis Congregationem taxanda de pecunijs Principalium, pro quorum indemnitate id agitur, vltra quam sub pœnis infrascriptis nihil ampliùs accipere liceat; ipsi verò Notarij, & Officiales eamdem copiæ, seu duplicati exhibitionem in peculiari libro adnotare, ac præfatas copias saltem per decennium conseruare secretò, ita vt nemini nisi interesse habenti, vel denunciare intendenti, de expressa tamen Iudicis, seu alterius Superioris, apud quem negotium actum fuit, licentia ostendere, sub pœnis etiam corporis afflictiuis, eorumdem Iudicum, vel Superiorum arbitrio infligendis, omnino debeant & teneantur.

Quòd si prædictæ personæ, vt supra specificatæ, notulam, seu listam à prædicta ab ipsis subscripta diuersam & difformem transmiserint ad Principales, vel Corresponsales, vel transmiserint listam, seu notulam ab ipsis non subscriptam, & in epistola separata, vel per Nuncium, aut indirectè quocunque modo alias expensas, vel partitas addiderint; tunc si partitæ descriptæ in notula, seu epistola separata sint confictæ, alteratæ, aut falsæ, vel contineant munera data, vel danda Ministris Iustitiæ, vel Gratiæ, siue omnibus

nibus alijs perſonis expreſſis in d. Conſtitutione Alexandri VII. vltra omnes alias pœnas ſupra ſpecificatas plecti debere tanquam veros fures, falſarios, & iniuria afficientes Magiſtratum reſpectiuè pœnis furti, falſi, & ſimilibus in iure, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Bannimentis generalibus Status noſtri Eccleſiaſtici ſtabilitis contra veros fures, falſarios, & iniuria afficientes Magiſtratum iuxta qualitatem partitæ vel ſummæ alteratæ, falſæ, vel confictæ: ſi autem partitæ ſint veræ, & non de prohibitis, non tamen deſcriptæ in duplicato in Actis exhibito vt ſupra; tunc tanquam contrauenientes huic Conſtitutioni plecti poſſe pœna arbitraria etiam corporis afflictiua vltra amiſſionem crediti arbitrio Iudicis vt ſupra, ad quem effectum eaſdem notulas, ſeu liſtas, aut etiam epiſtolas reorum manu ſubſcriptas pro plenis probationibus habendas eſſe, vel in earum defectum probationes illas, quæ pro crimine Simoniæ euincendo de iure ſatis eſſent, ſufficere ſtatuimus, atque decernimus.

Itaque omnibus & quibuſcunque, quos ad Romanam Curiam deinceps pro Gratia, vel Iuſtitia conſequenda recurrere ex qualibet Mundi parte contigerit, liberum erit in poſterùm & expeditum, fidelem exactamque omnium pecuniarum à ſe in præfatis negotijs impenſarum, & impendendarũ rationem mediantibus notulis vt ſupra præſcriptis exigere, ac vbi in ijs aliquid pro muneribus in præinſerta Alexandri Conſtitutione prohibitis adnotatum repererint, certò ſe à ſuis Actoribus, ſeu Procuratoribus deceptos & fraudatos agnoſcere, adeoque à tranſmittendis pecunijs abſtinere, ſique ſe in præfatis notulis quouis modo grauatos prætenderint, apud Iudicem, ſeu Miniſtrum Cauſæ, vel Gratiæ, ſeu ad alium, quem maluerint eiuſdem Romanæ Curiæ Iudicem Ordinarium (qui etiam ex officio, & per inquiſitionem procedent) etiam mediante Procuratore noſtro Fiſcali generali, cui, ſuppreſſis Principalium nominibus, agendi facultatem concedimus, inſtare pro iuſtitia conſequenda, & prædictarum pœnarum executione.

Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarunt, ſufficienter adductæ, verificatæ, aut iuſtificatæ non fuerint, vel ex alia quantumuis legitima & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Iuris clauſo nullo vnquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, reſtringi, limitari, ad viam, ſeu terminos iuris reduci, aut aduerſus illas quodcunque iuris facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam Motu proprio conceſſo quempiam in Iudicio vel extra illud vti, ſeu ſe iuuare vllo modo poſſe: ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ac ab omnibus & ſingulis prædictis, & aliis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit,

ſtabit, cuiuſcunque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterint, perpetuò & inuiolabiliter obſeruari; ſicque per quoſcunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, nec non Curiæ, & Vrbis præfatarum Iudices, Officiales, & Miniſtros, & alios quoslibet quauis authoritate, & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa vniuerſis & ſingulis locorum Ordinariis per quæcunque Prouincias, & Regna Chriſtiani Orbis conſtitutis, & quibuſuis noſtris & Sedis Apoſtolicæ etiam de latere Legatis, ac Vicelegatis præcipimus & mandamus, vt in ſuis quiſque Ciuitatibus, Diœceſibus, Prouincijs, & locis præſentem noſtram Conſtitutionem publicari, & inuiolatè obſeruari curent, & aduerſus contrauenientes, ſiue Clericos, ſiue Laicos quacunque dignitate fulgentes, tanquam iniuriantes, & infamantes Curiam Eccleſiaſticam Romani Pontificis, ſiue etiam Capitulares, ſeruata forma à Concil. Trid. præſcripta, immo etiam cuiuſuis Ordinis, aut Inſtituti etiam neceſſariò exprimendi Regulares, aut aliàs quomodolibet exemptos, & contra Abbates, ſiue alios quoſcunque Prælatos iura quaſi Epiſcopalia habentes cum territorio ſeparato, ii, qui viciniores fuerint, tanquam noſtri & Sedis Apoſtolicæ in hac parte ſpecialiter delegati per viam accuſationis, vel denunciationis, aut inquiſitionis, & ex mero officio, prout eis videbitur, procedant, reoſque culpabiles repertos condignis pœnis, vt ſupra afficiant, inuocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Non obſtantibus de iure quæſito non tollendo, ac cæteris noſtris, & Cancellariæ regulis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis etiam Conciliaribus, nec non earumdem Vrbis, & Curiæ, earumque Tribunalium, & aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, aut alia quauis firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque, indultis, ac literis Apoſtolicis, ſub quibuſcunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plenè & ſuffi-

ficien-

ficienter expreſſis, inſertis & ſeruatis reſpectiuè habentes , illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Vt autem eædem præſentes literæ omnibus innoteſcant , & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, vt illæ, ſeu earum exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Datariæ noſtræ, Curiæ generalis, & Cancellariæ prædictæ, nec non in acie Campi Floræ de eadem Vrbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, prout moris eſt, publicentur & affigantur, quæ ſic publicatæ & affixæ omnes & ſingulos perinde afficiant, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Quodque illarum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Iudicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ confirmationis, approbationis, innouationis, reſtitutionis, reintegrationis, decretorum, declarationis, ſtatutorum, voluntatum, mandatorum, conſtitutionis, aſſignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit , indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurũ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo nono, tertio Kalendas Februarii, Pontificatus noſtri Anno nono.

B. Card. Prodatarius. I. F. Card. Albanus.

Viſa de Curia C.A. Fabronus.

Phil. Porta.

Regiſtrata in Secretaria Breuium.

Loco ✝ Plumbi.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo, Indictione octaua, die verò octaua Februarij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris , & Domini Noſtri Domini INNOCENTII Diuina prouidentia Papæ XII Anno nono: Supradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Eccleſiæ S. Io: Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ , ac alijs locis ſolitis, & conſuetis Vrbis per me Io: Philippum Caſtigliam eiuſdem Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſorem.

Decius de Camillis Magiſter Curſorum.